

врѣхъ; изворъ Ишпокрень, кой-то съ воды-ты си въо-
душевява поеты-ты, былъ посвѣтенъ тѣмъ. Тоя из-
воръ былъ протекълъ отъ едно рытаніе на конь Пе-
гасъ, кой-то былъ роденъ отъ Медусовѣ-тѣ кръвъ.
Този бръзакъ конь на музы-ты ималъ крыла на грѣба
си. Съ това добыче поети-ти лѣтѣли на небеса; нѣ
твърдѣ мѣчно е да ся ѣзди на него; то врьлило на
земь-тѣ много недостойны и високоумны ѣздачи.

Овидій разказва, че тыя безсмъртны дѣвицы
кога да идѣтъ да ся настанѣтъ на Парнасъ, отишли
на гостиѣ у Пириней, единъ варварскый князь, кой-
то былъ опустошилъ Фокидѣ и Давлидѣ съ една
войскѣ отъ тракыйскы войницы. Музы-ты не ся заба-
вили да разберѣтъ намѣреніе-то на тоя вѣроломень
гостопріимецъ; нѣ Аполлонъ имъ далъ крыла за да
побѣгнѣтъ. Пиреней, поискалъ да ги послѣди изъ
въздуха, нѣ падналъ отъ врѣхъ кулѣ-тѣ, отдѣто
тыи бѣхѣ полѣтѣли, и си смазалъ главѣ-тѣ о
земь-тѣ, коуж-то обагрилъ съ кръвъ-тѣ си. Това
приключеніе показва независимость-тѣ и достоинство
на музы-ты, сир. че тыи бѣгати далече отъ ти-
раны-ты и отъ варвары-ты, кой-то не сѣ достойни
да слушать божественны-ты имъ пѣсны.

Ето еднаъ другѣ чрътѣ, на коуж-то лесно е да
ся разбере разумъ-тѣ. Дѣщеры-ты на Тессалійскый
царь, Піеруса, на число девять, както и Музы-ты, по-
выкали тѣзи послѣдни-ты да ся надпѣвать и надварять
въ поезіѣ-тѣ: тѣхъ много хвалили по Тессалійскы-ты
и Ахайскы-ты градове, и отъ тыя сиолуки тыя ся
были подголѣмили. Тая смѣла покана быде за тѣхъ па-
губна; въ храма на музы-ты, Піерусовы-ты дѣщери
срѣщали строгы сѣдїи за свои-ты стихове и музы-
кѣ, и съперницы, кой-то лесно имъ надвили. Слѣдѣ